तत्कीर्तनेनापिकिमित्यपेक्षायांतत्फलमाहद्वाभ्याम् पतितःकूपादिषुस्खलितःसोपानादिषुआर्तःदुःखितःक्षुत्वाक्षुतंकृत्वाविवशोऽपि ॥ ४६ ॥ संकीर्त्यमानः यद्वाश्रुतोऽनुभावोयस्यसः पुंसांचित्तंप्रविश्यनिःशेषंदुःखंविधुनोति हीतिसतामनुभवंप्रमाणयति अर्कोगिरिगुहादिष्वांतंननिवर्तयतीत्यपरितोषात् दृष्टांतांतरमाह अतिवातोअभ्रमिवेति ॥ ४७ ॥ हरिसंकीर्तनमेवमहाफलंतद्व्यतिरिक्तंसर्वंमिथ्यालापमात्रमितिप्रपंचयति मृषागिरइतिचतुर्भिः मृषागिरः मिथ्यावाचःअसतीःअसत्यःअसतांकथाःयासुताः यत्यासुउत्तमश्लोकस्ययशोऽनुगीयतइतियत्तदेवसत्यंतदेवहिमंगलम् हइतिहर्षे भगवद्गुणानामभ्युदयोयस्मात्तत् ॥ ४८ ॥ नवंनवंयथाभवतितथारुचिरंरुचिप्रदम् महानुत्सवोयस्मात् ॥ ४९ ॥ चित्राणिप

पतितःस्खलितश्चार्तःक्षुत्वावाविवशोऽब्रुवन् ॥ हरयेनमइत्युच्चैर्मुच्यतेसर्वपातकात् ॥ ४६ ॥ संकीर्त्यमानोभगवाननंतःश्रुतानुभावोव्यसनंहिपुंसाम् ॥ प्रविश्यचित्तंविधुनोत्यशेषंयथातमोऽर्कोऽभ्रमिवातिवातः ॥ ४७ ॥ मृषागिरस्ताह्यसतीरसत्कथानकथ्यतेयद्भगवानधोऽक्षजः ॥ तदेवसत्यंतदुहैवमंगलंतदेवपुण्यंभगवद्गुणोदयम् ॥ ४८ ॥ देवस्यरम्यंरुचिरंनवंनवंतदेवशश्वन्मनसोमहोत्सवम् ॥ तदेवशोकार्णवशोषणंनृणांयदुत्तमश्लोकयशोऽनुगीयते ॥ ४९ ॥ नयद्वचश्चित्रपदंहरेर्यशोजगत्पवित्रंप्रगृणीतकर्हिचित् ॥ तद्ध्वांक्षतीर्थंनतुहंससेवितंयत्राच्युतस्तत्रहिसाधवोऽमलाः ॥ ५० ॥ सवाग्विसर्गोजनताऽघसंप्लवोयस्मिन्प्रतिश्लोकमबद्धवत्यपि ॥ नामान्यनंतस्ययशोंकितानियच्छृण्वंतिगायंतिगृणंतिसाधवः ॥ ५१ ॥ नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितंनशोभतेज्ञानमलंनिरंजनम् ॥ कुतःपुनःशश्वदभद्रमीश्वरेनत्यर्पितंकर्मयदप्यनुत्तमम् ॥ ५२ ॥

दानियस्मिन् तदपिजगत्पवित्रयतीतितथा तद्धरेर्यशोनप्रगृणीतनवर्णयेत्तद्वचः ध्वांक्षतीर्थंकाकतुल्यनराणांरतिस्थानंनतुहंसैर्ज्ञानिभिःसेवितम् तत्रहेतुः यत्रेति ॥ ५० ॥ सवाग्विसर्गःसएववाचःप्रयोगःजनताऽघसंप्लवःजनसमूहाघनाशकः यद्यस्मात् तान्येवान्यैःकीर्त्यमानानिशृण्वंति श्रोतारिसतिगायंति नोचेत्स्वयमेवगृणंति ॥ ५१ ॥ इदानींज्ञानकर्मादरादपिभगवत्कीर्तनादिष्वेवादरःकर्तव्यइत्याह नैष्कर्म्यंब्रह्मतत्प्रकाशकंयत्ज्ञानम् यतोनिरंजनमुपाधिनिवर्तकंतदप्यच्युतभक्तिवर्जितंचेन्नशोभतेनापरोऽक्षपर्यंतंभवतीत्यर्थः ईश्वरेनचेदर्पितंतर्हियदनुत्तमंसर्वोत्तममपिकर्मतदपि पुनःकुतःशोभते यतः शश्वत्साधनकालेफलकालेचअभद्रंदुःखात्मकम् ॥ ५२ ॥